

KĄSAJĄCY (19) *part praes act*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N kęsający (4). ◇ G kęsając(e)go (2). ◇ f N kęsającą (1), kęsając(a) (2). ◇ A kęsającą (2). ◇ n N kęsając(e) (3). ◇ pl N subst kęsając(e) (2). ◇ A m an kęsając(e) (1). subst kęsając(e) (1). ◇ sg n A a. pl A subst kęsając(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. kęsać.

1. Gryzący, szarpiący zębami; w wypadku owadów: tnący; edax, exedens, mordax, vescus Cn (5) :

a. W sposób bolesny, raniący [kogo, co] (4) : Tabanus, idem quod Asilus et Oestrum Bąk konie lecie kąsający. *Mącz* 437c, 260c.

W *przen* (2) : (y nie tak tego dla łamego siebie piżę/ iako dla I. M. łamego/ y dla drugich/ aby z owocow vcznie Chriftufove/ y wilki vcznie iego kąsające poználi) *CzechEp* 63.

Szereg: »zarażający a kęsający« (1): A ogony ich/ to ieft potomstwo ich/ będą mieć głowy węzowe/ to ieft rozlicznymi iady/ żądły/ á frogofciámi narody ludzkie zaráżájące á kąsájące *RejAp* 82v.

b. Rozdrabniający pokarm przed połknięciem [co] (1) :

Wyrażenie: »zęby kęsające« (1): Zeby miekkie rzeczy kąsájące. *BielŻyw* 138.

2. Szczypiący, piekący, działający drażniąco na skutek posiadanych własności fizycznych; niszczący tkankę; mordax *Mącz*, Cn; edax Cn (13) : Gdy będzie namoczono wapno/ ostrość kąsájącą iemu odeymuie *FalZioł* III 37a; Sal armonijacum ktore ieft białe/ iafne iako krzyftał/ to iefth nalepże/ á ieft kąsájące. *FalZioł* III 41c, I 65d, III 39d; *Mącz* 232a.

W *połączeniach szeregowych* (2): mocz paproci w khorzeniu więczłza/ á ma mocz wyfułzaiącą/ kąsájącą, omywaiącą y połilaiącą. *FalZioł* I 55c, II 3a.

W *charakterystycznych połączeniach*: gęstość kęsájąca(-e), korzenie, moc (2), ostrość, ziele (3).

Wyrażenia: »kęsający w język« (2): *FalZioł* I 155c; Ranunculus herba, Ziele gorącego przyrodzenia/ kąsájące á palące w yżik. *Mącz* 345d.

»smak kęsający« (2): Ziele ieft ogrodne [...] łmaku kąsájące^{go} barzo y palącego *FalZioł* I 112b, I 143a.

Szeregi: »gorzki, (i) kęsający« (2): Niektore zioła są gorzkie/ kąsájące *FalZioł* II 2b, I 143a. [Ponadto w *połączeniu szeregowym* 1 r.].

»kęsający, (i, a) palący« (3): Moc niegałzonego wapna czyni opuchliny/ yteż iefth kąsájąca/ paląca aże do żywego *FalZioł* III 36d, I 112b; *Mącz* 345d.

*** Bez wystarczającego kontekstu (1) : Mordax, Kąsájący/ ziądły/ yádowity. *Mącz* 232a.

Synonimy: 1.,2. gryzący; 2. palący.

Cf **KĄSZĄCY, KĘSAĆ**